

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๕-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ ฉบับประจำวันที ๑๕-๑๘ เดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๕๕ หน้า ๒๓ มูลค่าข่าว ๓๕๖,๒๖๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เสียงสะท้อนจาก ‘แม่พิมพ์’ มองเจตย์ปฏิรูปการศึกษาไทย

ทึ่งในการกิจของรัฐบาลเฉพาะกิจชุดนี้คือมุ่งเน้นปฏิรูปการศึกษาองค์ประกอบหนึ่งของการดำเนินการดังกล่าวคือการปฏิรูปครู ซึ่งผ่านมาคุมิกตอกเป็นจำเลยของสังคมกลาง ๆ ว่า เป็นต้นเหตุที่ทำให้ผลลัพธ์ทางการศึกษาของนักเรียนต่ำลง อันส่งผลให้การศึกษไทยถูกกลั่นชั้นลงไปด้วย

เนื่องในโอกาสวันครู “ประชาชาติธุรกิจ” ถึงโอกาสสัมภาษณ์คนเบื้องหลังคือศาสตราจารย์ ดร.ศรินทร์ทิพย์ ๓ ท่าน ถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษาไทย ตลอดจนเรื่องของคุณภาพของครูในปัจจุบันและประเด็นเรื่องการปฏิรูปครูว่าควรมีทิศทางอย่างไร

เริ่มที่ตัว “รศ.ดร.ประพนธ์ศิริ สุเสถียร” คนเบื้องหลังคือศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ มองว่าที่ผ่านมา อาจารย์จากคณะครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ไม่ค่อยได้ถูกเชิญเข้าไปมีส่วนร่วมให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา ทั้ง ๆ ที่อาจารย์ต่างมีองค์ความรู้ที่พร้อมเต็มเปี่ยม ดังนั้นตนเห็นว่า เมืองต้นควรปฏิรูปวิถีชีวิตของ Super Structure หรือผู้ที่เข้าไปเป็นกรรมการปฏิรูปการศึกษา ก่อน ซึ่งต้องยอมรับความคิดเห็นที่หลากหลายจากครูอาจารย์ในระดับชั้น และทุกรูปแบบสถานศึกษาให้ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอแนะการแก้ไขปัญหาการศึกษา ไม่ใช่แค่แต่งตั้งคนที่มีตำแหน่ง หรือมีบทบาททางการเมืองเข้าไปเป็นคณะกรรมการอย่างเดียว

“คนที่เข้ามาเป็น Super Structure ซึ่งมากำหนดนโยบาย ก็เหมือนเป็นเหล่าเจ้า

ในชุดใหม่ และนำแนวคิดเดิม ๆ มาใช้ ซึ่งบางเรื่องอย่างหลักสูตรเพิ่งปรับปรุงไปได้ไม่นาน ยังไม่เห็นผลลัพธ์ชัดเจน จะมีการปรับปรุงใหม่อีกแล้ว ทำให้ครูที่เพิ่งตั้งหลักได้ต้องมาปรับทิศทางกันอีกรอบ”

“โดยตามปกติแล้วการสอนหนังสือของครูจะยึดหลักสูตรแกนกลางที่มาจากกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งครูต้องสอนตามกำหนด เพราะมีมาตรฐานและตัวชี้วัดคอยกำหนดอยู่ ตรงนี้ครูไม่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเองเลย ถือเป็นความล้มเหลวของการศึกษาชาติอีกประเด็นหนึ่ง”

ทั้งนี้ ตนคิดว่าอย่างน้อยควรจะให้ อาจารย์จากมหาวิทยาลัย ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยเข้ามามีส่วนร่วมด้วยการทำวิจัยในการพัฒนาการศึกษา

ของไทย เพราะจะได้ข้อมูลจากทุกมิติและหลากหลาย ก่อนนำมาสังเคราะห์เพื่อตอบ โจทย์ปัญหาได้อย่างแท้จริง

ท่าน "รศ.ดร.ปัญญา ขลาภิรมย์" คณบดี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ กำลังอยู่ระหว่างการทำแผนคัดเลือกครูที่มีความสนใจ และตั้งใจจริงที่จะเป็นครู ซึ่งมหาวิทยาลัยจะไปติดต่อกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อขอตำแหน่งงานให้กับครูกลุ่มนี้ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันรัฐได้จัดทำ ข้อมูลจำนวนครูที่ใกล้เกษียณ ถือว่าเป็น เรื่องดีที่ทำให้มหาวิทยาลัยเห็นภาพ และเตรียมตัวในการผลิตครูเข้าสู่ระบบ

"สถาบันฝึกหัดครูต้องบ่มเพาะครู ขณะเดียวกันน่าจะส่งคนไปดูการเรียนการสอน ของโรงเรียนด้วย เพื่อดูว่าที่โรงเรียนสอน นั้นเป็นอย่างไร แล้วนำข้อมูลที่ได้จาก โรงเรียนมาถ่ายทอดสู่ผู้ศึกษา และหาก การสอนในโรงเรียนมีจุดใดที่ควรเสริม ครู จากคณะครุศาสตร์สามารถให้ความคิด เห็นได้ การเชื่อมโยงนี้จะทำให้การศึกษา ดีขึ้น โดยโรงเรียนต้องเปิดใจกว้างยอมรับ สถาบันฝึกหัดครู ขณะที่สถาบันฝึกหัดครู ต้องยอมรับนวัตกรรมของโรงเรียน เพื่อ มาสอนนักศึกษาให้มีคุณภาพตามที่ตลาด ต้องการ"

"รศ.ดร.ปัญญา" มองว่า แนวทางหนึ่ง สำหรับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาคือ การมอบหมายให้คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ดูโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่นอาจรับผิดชอบ ดูแลโรงเรียนในจังหวัดขอนแก่น และ จังหวัดใกล้เคียง ถ้านักเรียนในโรงเรียน ที่มหาวิทยาลัยรับผิดชอบมีผลลัพธ์ทางการเรียนต่ำลง ต้องเป็นหน้าที่ของ มหาวิทยาลัยนั้น ๆ รับผิดชอบ

"ตรงนี้เป็นความท้าทายให้กับคณะ ครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ที่ต้องดูแลครู หรือผลผลิตที่ตนเองส่งออกไป เป็นการ ยืมมือคณะให้เขารู้สึกเป็นเจ้าของในการ ปฏิรูป ทำให้เขาต้องใส่ใจในการผลิตครู นี่จะเป็นการกระตุ้นให้การปฏิรูปการศึกษา เป็นไปได้เร็วขึ้น"

ขณะที่ "รศ.ดร.รุจา ผลสวัสดิ์" คณบดี คณะศึกษาศาสตร์ ม.รังสิต แสดงความคิด

เห็นว่า ความท้าทายใหม่สำหรับครูในยุค ปัจจุบันคือปัจจัยด้านอารมณ์ของผู้เรียน ซึ่งครูต้องสามารถเข้าใจและเข้าใจถึงว่า ผู้เรียนมีอารมณ์อย่างไร เพื่อจะได้เกิด ความเชื่อมโยงระหว่างกัน ยกตัวอย่าง นักศึกษาต้องการสื่อสารกับครูนอกเหนือ เวลาเรียนผ่านช่องทางต่าง ๆ ครูต้อง เข้าใจในจุดนี้ว่าการสื่อสารไม่จำกัดกรอบ เวลาและสถานที่แล้ว ทั้งนี้ ถ้าครูไม่เข้าใจ ผู้เรียนก็ไม่สามารถได้ใจเขา และอาจส่งผล ให้การเรียนรู้ของผู้เรียนไม่เป็นไปตาม เป้าหมายที่ครูวางไว้

สำหรับเรื่องการปฏิรูปครู ตนมองว่า ครูควรปฏิรูปตัวเองด้วย เช่น ครูที่ไม่นิยม ใช้ไอที หรือไม่ถนัดเรื่องภาษาอังกฤษ ก็ต้องพัฒนาทักษะด้านที่ขาด เพื่อเติมเต็ม รากฐานของตัวเองให้แข็งแรง และต่อยอด ทักษะนั้น ๆ ไปสู่การแสวงหาความรู้ เพิ่มเติมเพื่อนำมาสอนผู้เรียน อย่งไร ก็ตามด้วยความที่สังคมไทยเป็นลักษณะ ของการอุปถัมภ์ และประคับประคอง ความรู้สึกซึ่งกันและกัน อาจทำให้ครูกิดว่า การพัฒนาตนเองเป็นหน้าที่ของโรงเรียน ทีเดียว

"การที่ครูกิดว่าการพัฒนาศักยภาพครู ไม่ใช่หน้าที่ของตนเอง และเป็นหน้าที่ ของโรงเรียนถือว่าเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง เหมือนกับการนำเงินไปถมทะเล ต่อให้ ถมเงินไปเท่าไรก็ไม่พอ ดังนั้นเมื่อครูอยู่แล้ว ว่า อาชีพครูต้องการคนที่มีคุณสมบัติ อย่งไร ก็ต้องพัฒนาตนเองให้ได้คุณสมบัติ เช่นนั้น"

"นอกจากนี้ควรตระหนักว่า โครงการ อบรมพัฒนาครูแต่ละครั้งหมายถึงการใช้ งบประมาณที่มาจากภาษีของประชาชน ครูจึงต้องให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ขณะ เดียวกันน่าจะเป็นการดี หากมีการติดตาม ประเมินผลว่า ครูได้นำผลจากการอบรม นั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์กับการสอนอย่างไร"

ทั้งหมดนี้เป็นเสียงสะท้อนต่อประเด็น ด้านการศึกษาจากแม่พิมพ์ของชาติ อันเป็นประโยชน์สำหรับการปฏิรูปการ ศึกษาของไทยให้ดีขึ้น